

Tot de zon zwelt

tot de zon zwelt

Pim Cornelussen

P E L C K M A N S

Voor Janis

Kleine zon

Voordat we schaduw leerden kennen, nog
voordat we reikten naar het licht,

als kinderen die zich onbezwaard
vergapen aan zoveel zon,

waren we zelf een vloeibare bron
die onderhuids straalde

in een buik waar handen overheen bewogen
als continenten, langzaam en bezorgd,

toen warmte niet iets was wat ons ontbrak,
maar ons onbevangen doordrong.

Het zwelt

Op een tafel alle dingen waarin het einde zich verschuilt.

Nachtelijke migraties

Het grote hier

Het vergt oefening:
naar mijn voeten kijken
alsof ze met de zon
meedraaien, als de avond
nadert, beseffen dat ik
buiten het licht van een ster
begin te vallen, slaap vatten
in een huis dat staat
op dit blauwe eiland
in het midden van een zwarte oceaan.